

Akademie múzických umění v Praze

Hudební a taneční fakulta

Hudební umění

Pozoun

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro

Historie soutěže v oboru trombon

Zdeněk Thuma

Vedoucí práce: odb. as. MgA. Lukáš Mořka, Ph.D.

Přidělovaný akademický titul: MgA.

Praha, červen 2023

The Academy of Performing Arts in Prague

Music and Dance Faculty

Music art

Trombone

MASTER'S THESIS

Prague Spring International Music Competition

History of the trombone competition

Zdeněk Thuma

Thesis supervisor: odb. as. MgA. Lukáš Mořka, PhD.

Awarded academic title: MgA.

Prague, June 2023

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro

Historie soutěže v oboru trombon

vypracoval samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím pouze uvedené literatury a pramenů a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu. Souhlasím s tím, aby práce byla zveřejněna v souladu se zákonem a vnitřními předpisy AMU.

Praha, dne 28. 6. 2023

.....

Zdeněk Thuma

Poděkování

Na tomto místě chci poděkovat vedoucímu diplomové práce panu doktoru Lukáši Mořkovi, pod jehož odborným dohledem práce vznikla. Děkuji především za to, že mi byl oporou ve chvílích, kdy jsem byl bezradný a radou mi dodal opět chuť do práce.

Nemalý dík patří také panu Jiřímu Konopáskovi z produkce Mezinárodního hudební festivalu Pražské jaro a tajemníkovi soutěže panu Michalu Vencovi. Jejich pomoc při hledání zdrojů informací pro mě byla nedocenitelná.

Abstrakt

Hlavním cílem této diplomové práce je vyhledat, shromáždit, utřídit a vyhodnotit informace o Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro v oboru trombon, která je součástí Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro. Informace budou získávány z dostupných zdrojů, jako jsou hudební periodika, oficiální publikace soutěže, archivní dokumenty soutěže a festivalu, mailová komunikace s účastníky a informace přímo od pracovníků hudebního festivalu Pražské jaro. Mým cílem je vytvoření uceleného a přehledného studijního materiálu, který bude široké veřejnosti sloužit k bližšímu seznámení se soutěží v tomto oboru. Součástí práce budou stručné životopisy jednotlivých porotců, kteří se na soutěži během deseti ročníků konání v oboru trombon objevili.

Abstract

The main goal of this diploma thesis is to find, collect, sort and evaluate information about the Prague Spring International Music Competition in the field of trombone, which is part of the Prague Spring International Music Festival. Information will be obtained from available sources, such as music periodicals, official publications of the competition, archival documents of the competition and the festival, e-mail communication with participants and information directly from the staff of the Prague Spring music festival. My goal is to create comprehensive and clear study material, which will serve the general public to become more familiar with competitions in this field. The work will include brief biographies of individual jurors who have appeared at the competition in the ten years of the event in the field of trombone.

Obsah

Úvod	9
1. Mezinárodní hudební festival Pražské jaro	10
2. Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro	11
3. Rok 1962	13
3.1 Soutěžní porota	13
3.2 Soutěžící	14
3.3 Soutěžní repertoár	14
4. Rok 1974	16
4.1 Soutěžní porota	16
4.2 Soutěžící	16
4.3 Soutěžní repertoár	17
5. Rok 1978	19
5.1 Soutěžní porota	19
5.2 Soutěžní repertoár	19
6. Rok 1982	21
6.1 Soutěžní porota	21
6.2 Soutěžní repertoár	21
7. Rok 1987	23
7.1 Soutěžní porota	23
7.2 Soutěžní repertoár	23
8. Rok 1992	25
8.1 Soutěžní porota	25
8.2 Soutěžící	25
8.3 Soutěžní repertoár	27
9. Rok 1997	28
9.1 Soutěžní porota	28
9.2 Soutěžící	28
9.3 Soutěžní repertoár	29
10. Rok 2004	31
10.1 Soutěžní porota	31
10.2 Soutěžící	31
10.3 Soutěžní repertoár	32
11. Rok 2011	34
11.1 Soutěžní porota	34

11.2	Soutěžící	34
11.3	Soutěžní repertoár	35
12.	Rok 2023	37
12.1	Soutěžní porota	37
12.2	Soutěžící	37
12.3	Soutěžní repertoár	38
13.	Statistická část	40
14.	Porotci	44
14.	Vzpomínky účastníků soutěže	58
	Závěr	60
	Prameny a literatura	61

Úvod

K výběru tématu diplomové práce s názvem Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro – Historie soutěže v oboru trombon mě přivedlo několik myšlenek. Prvním impulsem byl fakt, že obor trombon studuji a zajímám se o dění okolo tohoto nástroje. Dále je ve výběru tématu malá symbolika. V letošním roce 2023 zakončuji svá studia na Akademii múzických umění v Praze, a právě v tomto roce se opět koná MHS Pražské jaro v oboru trombon. Obor trombon zároveň na této soutěži oslaví malé jubileum, protože se trombonisté na soutěži představí již podesáté. Když jsem si výše uvedené uvědomil, byl jsem o správnosti výběru tématu práce pevně přesvědčen.

Cílem této diplomové práce je shromáždit, utřídit a vyhodnotit dostupné informace o jednotlivých ročnících soutěže v oboru trombon. Především jsem se zajímal o složení soutěžní poroty, jména soutěžících, skladby soutěžního repertoáru a v neposlední řadě o výsledky soutěže a umístění domácích hráčů. Právě mnohá ocenění českých a dříve československých soutěžících upevnilo mé přesvědčení, že česká trombonová škola je velice konkurenceschopná a obstojí i v náročném prostředí soutěže s mezinárodní účastí. Dále bylo velice zajímavé zjištění, že mnozí laureáti soutěže se po kratší či delší době do Prahy vrací, aby zasedli do soutěžní poroty jako renomovaní hráči světového věhlasu.

Práci jsem rozčlenil do kapitol podle jednotlivých let, ve kterých se soutěž v oboru trombon konala. Každá kapitola má tři podkapitoly. První podkapitola se věnuje soutěžní porotě, druhá jednotlivým soutěžícím a třetí podkapitola se věnuje soutěžnímu repertoáru a výsledkům soutěže. K několika ročníkům soutěže nebylo možné dohledat veškeré informace, a tak jsem byl nucen v některých případech podkapitolu vynechat. V částech práce, které jsou věnovány soutěžní porotě jsem uvedl jmenný seznam porotců a v samostatné kapitole s názve „Porotci“ jsem sepsal jejich krátké životopisy. V případě, že se mi u některého člena poroty nepodařilo životopisné údaje shromáždit, je uveden pouze v seznamu porotců.

Podrobné informace o Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro nejsou veřejnosti zcela dobře dostupné. Považuji tedy za velmi přínosný obsah této práce. Doufám, že povede k rozšíření povědomí o této významné soutěži a oboru trombon mezi širokou veřejnost.

1. Mezinárodní hudební festival Pražské jaro

První ročník dnes již světově proslulého Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro proběhl již před sedmdesáti sedmi lety, v roce 1946. Autorem myšlenky k založení festivalu klasické hudby v Praze byl světoznámý český dirigent Rafael Kubelík. Záštitu nad prvním ročníkem festivalu poskytl tehdejší prezident republiky doktor Edvard Beneš. Tyto dvě slavné osobnosti českých dějin stály u zrodu tradice, která trvá dodnes.

Již při konání prvního ročníku zaznamenal festival obrovský úspěch a přinesl s sebou několik prvenství. Byl to právě Mezinárodní hudební festival Pražské jaro, na kterém se poprvé při dirigování orchestru mimo americký kontinent představil publiku slavný Leonard Bernstein. Další exkluzivní vystoupení tohoto festivalu bylo o něco smutnější. Slavný český klavírista Rudolf Firkušný při této příležitosti uskutečnil své poslední vystoupení v tehdejším Československu před svou emigrací do Spojených států amerických. Do Československa a přímo na Mezinárodní hudební festival Pražské jaro se společně s Rafelem Kubelíkem a Leonardem Bernsteinem vrátil až v roce 1990. Tyto tři velké osobnosti světové hudby splnili svůj slib, kterým se zavázali, že se festivalu zúčastní až tehdy, kdy bude Československo opět demokratickou zemí. Přesně po čtyřiceti čtyřech letech tedy v Praze tito velikáni opakují své setkání z prvního ročníku festivalu v roce 1946. Ale rozdíl v těchto dvou setkáních přeci jen byl. Zatímco v roce 1946 se zde setkali tři hudebníci, jejichž kariéra teprve začínala, v roce 1990 se scházejí již jako renomované a celosvětově uznávané hudební osobnosti.

Rudolfu Firkušnému se od Pražského jara dostalo ocenění a pocty v podobě Klavírního festivalu Rudolfa Firkušného. Ten vzniká na podzim roku 2013.

2. Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro

S myšlenkou uspořádat v rámci festivalu také mezinárodní hudební soutěž přišel spolu se členy České filharmonie opět Rafael Kubelík. Záměr vznikl v roce 1946 a již o rok později v roce 1947 byla uspořádána houslová soutěž o cenu Jana Kubelíka. Post čestného předsedy této soutěže převzal tehdejší ministr zahraničních věcí Jan Masaryk.

Od svého vzniku je soutěž určena pro umělce do třiceti let. Hlavní myšlenkou soutěže již od počátku bylo vytvoření odrazového můstku do další kariéry. Soutěž se koná hned v několika oborech. Těmi jsou flétna, hoboj, klarinet, fagot, trombon, lesní roh, trubka, klavír, cembalo, varhany, housle a violoncello. V současné době je soutěž vypisována každoročně pro dva obory, které se pravidelně střídají. V letošním roce se soutěž v oboru trombon konala společně s oborem viola. Při první konání oboru trombon v roce 1962 soutěž probíhala společně s oborem lesní roh a trubka. S touto kombinací oborů se trombonisté setkávali až do roku 1997, kdy proběhla v pořadí sedmá soutěž v oboru trombon. V roce 2004 a 2011 soutěž uvedla kombinaci oborů trombon a klavír.

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro se koná vždy začátkem května. Finálová kola jsou součástí programu festivalu Pražské jaro, který je již tradičně zahajován vždy dvanáctý den v měsíci květnu. Pro vítěze soutěže jsou připraveny kromě finančních cen také vystoupení v programech pořadatelů, kteří s festivalem spolupracují. Nejvýše ceněným je vystoupení na následujícím ročníku festivalu Pražské jaro.

Od počátku svého konání je soutěž spjata s řadou umělců zvučných jmen, kteří usedli v porotě nebo se stali laureáty jednotlivých ročníků. Byli to například porotci David Oistrach, Václav Holzknicht, Mstislav Rostropovič, Rafael Kubelík, Josef Suk nebo Rudolf Firkušný. Z řady laureátů Štefan Margita, Ivan Ženatý, Radek Baborák, Gábor Boldoczki, Jean Rondeau, Krzysztof Urbanski a další.

Slavná jména nalezneme také v oboru trombon. V porotě od začátku zasedají trombonisté se světovým renomé jako například Branimir Slokar, Zdzislaw Stolarczyk, Zoltán Kiss, Jacques Mauger, Rudolf Josel, Michel Becquet, z domácích umělců potom například Miloslav Hejda, Jaroslav Beneš, Jozef Gašparovič, Josef Stádník nebo Zdeněk Pulec. Domácí umělci byli úspěšní také jako účastníci soutěže. První místo se podařilo obsadit hned třikrát. Těmi šťastnými byli Zdeněk Pulec, Gabriel Madas a Jiří Novotný. Ovšem mezi ostatními laureáty je mnoho tuzemských hráčů jako například Karel Biňovec, Antonín Merhaut, Jaroslav Tachovský, Stanislav Brada, Lukáš Motka a další. Někteří, jako například Antonín Merhaut a Jaroslav Tachovský se mezi laureáty ocitli hned dvakrát.

Osobně si myslím, že se v tak velké konkurenci hráčů z celého světa čeští umělci nemusí vůbec strachovat o svou pověst a na každé soutěži jen potvrzují kvalitu a věhlas české hudby.

3. Rok 1962

Rok 1962 je pro soutěž v oboru trombon velice důležitým. V roce 1962 se uskutečnila první soutěž v oboru trombon. Soutěž se konala celkem ve třech oborech. S již zmiňovaným trombonem poměřili své síly také hráči na lesní roh a trubku. Hned při prvním ročníku soutěže v tomto oboru zaznamenali čeští hráči obrovský úspěch a obsadili první místo. V této době soutěž probíhala ve dvou kolech. První kolo bylo vylučovací a ve druhém kole se již rozhodovalo o konečném pořadí.

3.1 Soutěžní porota

Do roku 1974 nebyla porota rozdělena podle oborů, ale byla společná pro všechny účastníci se obory. V roce 1962 byl předsedou poroty skladatel Miroslav Barvík, který měl po svém boku Georgije Orvida a Gabriela Massona jako místopředsedy.

Předseda: Miroslav Barvík - Československo

Místopředseda: Georgij Orvid – Sovětský svaz, Gabriel Masson - Francie

Členové:

George Amadachi - Rumunsko

Sten Engström - Švédsko

Miloslav Hejda - Československo

Edwin Golnik - Polsko

Petr Karparov - Bulharsko

Václav Pařík - Československo

Adolf Scherbaum - Německo

František Šolc - Československo

László Ujfalusi - Maďarsko

Helmut Wobisch - Rakousko

Adrian van Wouddenberg - Nizozemsko

3.2 Soutěžící

Bohužel ani v archivu festivalu Pražské jaro se mi nepodařilo dohledat seznam přihlášených účastníků. Zním je pouze seznam dvanácti účastníků, kteří postoupili do druhého kola.

Konstantin Bakardžiev <i>Bulharsko</i>	Jan Formánek <i>Československo</i>	Zdeněk Pulec <i>Československo</i>
Viktor Batašev <i>Sovětský svaz</i>	Paun Kirov <i>Bulharsko</i>	Roman Siwek <i>Polsko</i>
Karel Biňovec <i>Československo</i>	József Nagy <i>Maďarsko</i>	André Vaisse <i>Francie</i>
Petr Brevig <i>Norsko</i>	Vladimír Pfeffer <i>Československo</i>	Jaroslav Zouhar <i>Československo</i>

3.3 Soutěžní repertoár

Soutěžní repertoár v roce konání prvního ročníku oboru trombon je předepsán pro první kolo soutěže. Pro druhé kolo byli zřejmě povinné a volitelné skladby součástí soutěžních propozic. Ze seznamu soutěžících pro druhé kolo se mi podařilo vyčíst povinné skladby. Jaké přednesy byly pro druhé kolo volitelné se mi vypátrat nepodařilo.

1. kolo – vylučovací

1. Miroslav Krejčí: Sonatina
2. Camille Saint-Saëns: Cavatina

2. kolo – finále

1. Josef Matěj: Koncert pro trombon a orchestr – první věta
2. Paul Hindemith: Sonáta – první věta

Z volitelných skladeb jednotlivých uchazečů mohu jmenovat například následující. Antonio Vivaldi: Sonáta č. 3, Henri Tomasi: Koncert pro trombon a orchestr, Kazimír Serocki: Sonatina nebo Roger Boutry: Capriccio.

Jak jsem předeslal již na začátku kapitoly, v prvním ročníku oboru trombon zaznamenali čeští hráči velký úspěch. Z pěti laureátů obsadili hned dvě místa. První cena zůstala na domácí půdě a obdržel ji Zdeněk Pulec. O druhé místo se dělili Petr Brevig

z Norska a Roman Siwek z Polska. Třetí místo obsadili hned tři soutěžící. Konstantin Bakardzhiev z Bulharska, Viktor Bataše z tehdejšího Sovětského svazu a domácí Karel Biňovec z tehdejšího Československa.

4. Rok 1974

Druhý ročník soutěže v oboru trombon se konal od pátého do osmého května roku 1974. V tomto roce byl výběr soutěžních oborů neobyčejně bohatý. Spolu s trombonem soutěž probíhala také v oborech flétna, hoboj, klarinet, fagot, lesní roh a trubka. Čeští trombonisté v tomto roce opět slavili úspěch a stupně vítězů obsadili celkem tři soutěžící. V roce 1974 obsahovala soutěž celkem tři soutěžní kola, z nichž první dvě byla vylučovací a třetí kolo bylo finálové.

4.1 Soutěžní porota

Komise tohoto ročníku byly dvě, pro dřevěné dechové nástroje a pro žesťové nástroje. Předsedou žesťové části soutěžní poroty se pro tento rok stal český hudební pedagog, ale především hráč na lesní roh František Šolc. Místopředsedy komise byli Eduard Bican a Petr Karparov.

Předseda: František Šolc – Československo

Místopředseda: Eduard Bican – Rakousko, Petr Karparov – Bulharsko

Členové:

Jaroslav Beneš – Československo

Ion Beldy – Rumunsko

Karl Biehlig – Německo

Walter Daum – Německo

Timofej Dokšicer – Sovětský svaz

Miloslav Hejda – Československo

Josef Levora – Rakousko

Edmond Leloir – Švýcarsko

Václav Pařík – Československo

4.2 Soutěžící

Na rozdíl od prvního ročníku trombonové soutěže, je pro rok 1974 již k dispozici seznam přihlášených účastníků. Pestrost v zastoupení jednotlivých zemí světa není tak

veliká jako je tomu u ročníků konaných po roce 1989. Účastníci převážně přijíždějí ze zemí východní a střední Evropy. K nim se připojují soutěžící z Francie, Švýcarska, Norska a pro tento rok také dva soutěžící ze Spojených států amerických a dva z Japonska.

Siegfried Andraschek <i>Rakousko</i>	Karl Kautzky <i>Rakousko</i>	Antonín Merhaut <i>Československo</i>
Michel Becquet <i>Francie</i>	Tadeusz Kubik <i>Polsko</i>	Gilles Milliere <i>Francie</i>
Ryszard Bednarek <i>Polsko</i>	Gunnar Larsen <i>Norsko</i>	Dimitri Momčilov <i>Bulharsko</i>
Marcel Egger <i>Švýcarsko</i>	Božidar Lotrič <i>Jugoslávie</i>	Ararat Mkrtčjan <i>Sovětský svaz</i>
Jacques Fourquet <i>Francie</i>	Gabriel Madas <i>Československo</i>	Georgi Penkov <i>Bulharsko</i>
Oldřich Hlišák <i>Československo</i>	Alsan Manfrin <i>Francie</i>	Petr Popov <i>Bulharsko</i>
Gusztáv Höna <i>Maďarsko</i>	Gaston Mailley <i>Francie</i>	Robert Reifsnhydr <i>USA</i>
Kiril Ribarski <i>Jugoslávie</i>	Charles Verstraete <i>Francie</i>	Karel Zelenka <i>Československo</i>
Marjan Stropnik <i>Jugoslávie</i>	Boris Vinogradov <i>Sovětský svaz</i>	Christo Železarov <i>Bulharsko</i>
Jaroslav Tachovský <i>Československo</i>	Osami Yamaguchi <i>Japonsko</i>	
Arthur Topper <i>USA</i>	Masaaki Yamamoto <i>Japonsko</i>	

4.3 Soutěžní repertoár

Trombonová část poroty – Eduard Bican, Jaroslav Beneš, Walter Daum a Miloslav Hejda – sestavili velice pestrý repertoár druhého ročníku trombonové soutěže.

1. kolo – vylučovací

1. Frank Martin: Balada
2. Emil Hlobil: Canto emozionante

2. kolo – vylučovací

1. Josef Matěj: Sonáta – třetí věta se Smuteční hudbou
2. Sonáta – například Antonio Vivaldi

3. kolo – finále

1. Johann Georg Albrechtsberger: Koncert
nebo
Georg Christoph Wagenseil: Koncert
2. Koncert nebo koncertantní skladba některého z následujících autorů:
Lubor Bárta, Ernest Bloch, Roger Boutry, František Domažlický, Josef Matěj,
Darius Milhaud, Kazimir Serocki, Michal Spisak nebo Henri Tomasi

Rok 1974 byl pro českou trombonovou scénu opět rokem úspěšným. Ze čtyř udělených ocenění zůstali tři v tehdejším Československu. Stalo se tak zásluhou Gabriela Madase, který v soutěži zvítězil a Antonína Merhauta spolu s Jaroslavem Tachovským. Ti společně obsadili třetí místo. Pomyslná stříbrná medaile tehdy putovala do Sovětského svazu, kam ji dovezl Boris Vinogradov.

5. Rok 1978

V roce 1978 se volba soutěžních oborů navrátila ke kombinaci z roku 1962. Do Prahy přijeli předvést své umění hráči na trombon, trubku a lesní roh. Jako čtvrtý obor se v tomto roce přidal zpěv na památku stého výročí narození zpěvačky Emy Destinové. K tomuto ročníku se opět dochovalo pouze omezené množství dokumentů, a tak například není znám seznam soutěžících. Dohledat se mi podařilo pouze složení soutěžní poroty, soutěžní repertoár a jména laureátů tohoto ročníku.

5.1 Soutěžní porota

V roce 1978 byla již samostatná porota pro každý z oborů. Bohužel z dochovaného přehledu porotců není jasné obsazení postu předsedy a místopředsedy komise. K posuzování soutěžních výkonů v oboru trombon byli přizváni tito významní hráči.

Jaroslav Beneš – Československo
Eduard Bican – Rakousko
William F. Cramer – Spojené státy americké
Jerzy Czajka – Polsko
Pavel Chumakov – Sovětský svaz
Walter Daum – Německo
Miloslav Hejda – Československo
Lubomír Klučar – Československo
Christo Todorov – Bulharsko
Christopher Torgé – Švédsko

5.2 Soutěžní repertoár

1. kolo
 1. Camille Saint-Saëns: Cavatina
 2. Kazimir Serocki: Sonatina
 3. Jiří Bulis: Soukromé poselství

2. kolo

1. Henri Dutilleux: Choral, Cadenza e Fugato
2. Jan Pauer: Trombonetta
3. Koncert dle vlastního výběru

Kromě výše uvedených skladeb bylo možné zažádat o notový materiál děl tehdejších soudobých českých autorů. Byly to sonáty Emila Hlobila, Viktora Kalabise a Josefa Matěje, které bylo možné provést ve druhém kole soutěže a koncerty Jindřicha Felda, Rudolfa Kubína a Josefa Matěje pro zařazení mezi soutěžní repertoár pro finálové kolo.

Rok 1978 nebyl pro české trombonisty tak úspěšný jako léta 1962 a 1974, ale i přesto se podařilo dvě cenná místa na stupních vítězů získat. V tomto roce se porota rozhodla neudělit první cenu. Na druhém místě skončili Donald Sanders ze Spojených států amerických a Michel Becquet z Francie. Třetí místo obsadila dvě známá jména z předešlého ročníku trombonové soutěže a sice Antonín Merhaut a Jaroslav Tachovský. Ti skvělé umístění sdíleli ještě s francouzským soutěžícím Gillesem Millièrem.

6. Rok 1982

V roce 1982 se uskutečnil v pořadí již čtvrtý ročník Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro. Konal se v rámci třicátého čtvrtého ročníku festivalu. Složení oborů soutěže bylo tradiční a v Praze se spolu s trombonisty setkali také trumpetisté a hráči na lesní roh. Tento rok reprezentovalo tehdejší Československo dvacet devět účastníků. Seznam kandidátů pro tento rok se také nepodařilo dohledat a tak není zcela jasné, kolik z uvedeného počtu dvaceti devíti soutěžících reprezentovalo v oboru trombon.

6.1 Soutěžní porota

V roce 1982 byla pro soutěžní obor trombon ustavena dvanáctičlenná porota, která zasedala v následujícím složení.

Miloslav Hejda – Československo, předseda poroty

Konstantin Bakardžijev – Bulharsko

Eduard Bican – Rakousko

William F. Cramer – Spojené státy americké

Karl Jacob – Německo

Juliusz Pietrachowicz – Polsko

Zdeněk Pulec – Československo

Armin Rosin – Německo

Ronald Schnorhk – Švýcarsko

Josef Stádník – Československo

Ferenc Steiner – Maďarsko

6.2 Soutěžní repertoár

1. kolo

1. Emil Bozza: Balada

2. Jiří Dvořáček: Tema con variazioni

2. kolo

1. Anonymus: Sonáta
2. Kazimir Serocki: Sonatina
3. Sonáta dle vlastního výběru

3. kolo

1. Koncert nebo koncertantní skladba českého autora dle volby kandidáta
2. Další koncert dle volby kandidáta

První soutěžní kolo probíhalo anonymně a soutěžící byli skryti za plentou. Od druhého kola již kandidáti vystupovali veřejně. Kromě zlatých, stříbrných a bronzových plaket byly pro soutěžící připraveny další mimořádné ceny Českého a Slovenského hudebního fondu a Hudební mládeže Československé republiky. Na vítěze jednotlivých oborů čekal třináctého května 1982 koncert laureátů ve Smetanově síni Obecního domu, kde je pod taktovkou dirigenta Petra Vronského doprovodil Symfonický orchestr Československého rozhlasu.

V roce 1982 česká trombonová škola opět zaznamenala úspěch a mezi laureáty se objevili tři tuzemští soutěžící. Vítězem soutěže se stal Carl Lenthe ze Spojených států amerických, druhé místo obsadil Stanislav Brada z Československa a Yves Favre. Třetí místo obsadili dva domácí hráči, Jiří Příbyl a Jan Votava.

7. Rok 1987

Třicátý devátý ročník Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro znamenal pro obor trombon konání již pátého ročníku. Pro trombonisty to byl poslední „předrevoluční“ ročník. Soutěž probíhala od třetího do desátého května roku 1987 a k soutěžním oborům trombon, trubka a lesní roh se připojil také obor housle. Pro tento ročník soutěže jsem měl k dispozici jen složení poroty a seznam soutěžních skladeb.

7.1 Soutěžní porota

Předsedou devítičlenné soutěžní poroty pro rok 1987 byl zvolen český dirigent, klavírista a hudební skladatel František Jílek. Složení členů poroty bylo následující a z větší části ji tvořili porotci z roku 1982.

Konstantin Bakardžijev – Bulharsko

William F. Cramer – Spojené státy americké

Jozef Gašparovič – Československo

Miloslav Hejda – Československo

Rudolf Josel – Rakousko

Roland Schnorhk – Švýcarsko

Ferenc Steiner – Maďarsko

Mamed Zeylanov – Sovětský svaz

7.2 Soutěžní repertoár

1. kolo

1. Georg Christoph Wagenseil: Koncert
2. Ivan Kurz: Metafora

2. kolo

1. Josef Matěj: Sonáta
2. Sonáta nebo koncertantní skladba dle volby kandidáta

3. kolo

1. Henri Tomasi: Koncert
2. Koncert dle volby kandidáta

Vyhlášení výsledků soutěže spolu se slavnostním koncertem laureátů proběhlo čtrnáctého května roku 1987 ve Smetanové síni Obecního domu. Laureáty doprovodil Symfonický orchestr Akademie múzických umění v Praze, jehož řízení se ujal dirigent Eduard Fischer.

Třicátý devátý ročník Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro byl pro tehdejší Československo mimořádně úspěšný, protože na domácí půdě zůstalo nejcennější umístění. Vítězem soutěže v oboru trombon se stal Jiří Novotný. Druhou cenu soutěžní porota udělila Stanleyemu Clarkovi z Kanady a o třetí místo se podělili Michal Jaško z Československa a Stefan Legée z Francie.

8. Rok 1992

V roce 1992 se konala čtyřicátá čtvrtá Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro. Pro obor trombon to byla již šestá příležitost, kdy mohli hráči poměřit své síly na mezinárodním poli. Zároveň to byl poslední ročník, při kterém se soutěžící sešli v Československu. Od ročníku s pořadovým číslem čtyřicet pět probíhala soutěž již v samostatné České republice. V roce 1992 se soutěž konala stejně jako v roce 1987 pro obory trombon, trubka, lesní roh a housle. Houslovou soutěž zaštil slavný český virtuos Josef Suk.

8.1 Soutěžní porota

Předsedou soutěžní poroty pro čtyřicátý čtvrtý ročník byl zvolen německý houslista a dirigent Wilhelm Walz, blízký přítel Josefa Suka. Do soutěžní poroty pro obor trombon bylo vybráno těchto sedm vynikajících instrumentalistů.

Miloslav Hejda – Československo

Karl Jacob – Německo

Rudolf Josel – Rakousko

Zdeněk Pulec – Československo

Roland Schnorhk – Švýcarsko

Ferenc Steiner – Maďarsko

Christopher Torgé – Švédsko

8.2 Soutěžící

Alekbarov Zariff
Rusko

Beliaev Ilja
Rusko

Brogli Roman
Švýcarsko

Amrein Dirk
Německo

Besuch Vladimír
Československo

Bylund Jonas
Švédsko

Candotto Simone
Itálie

Kashio Takanori
Japonsko

Schmeisser Norbert
Německo

Casero Ricardo
Španělsko

Kinmont Scott
Austrálie

Schmidt Hubertus
Německo

Dégi János <i>Maďarsko</i>	Koga Shinji <i>Japonsko</i>	Schrodi Uwe <i>Německo</i>
Farwell Douglas <i>Spojené státy americké</i>	Kohri Kyoichiro <i>Japonsko</i>	Siefert Oliver <i>Německo</i>
Fejér András <i>Maďarsko</i>	Lis Mariusz <i>Polsko</i>	Sinclair Jason <i>Velká Británie</i>
Ferenc Nyíri <i>Maďarsko</i>	Madeuf Laurent <i>Francie</i>	Stenhouse Murray <i>Velká Británie</i>
Flahou Bruno <i>Francie</i>	Makovecz Pál <i>Maďarsko</i>	Strasser Wolfgang <i>Rakousko</i>
Frei Angelika <i>Německo</i>	Manyak Edgar <i>Německo</i>	Strobel Otmar <i>Německo</i>
Fumio Ogura <i>Japonsko</i>	Matsushita Hiroyuki <i>Japonsko</i>	Štroncer Marcel <i>Československo</i>
Garzia Henri-Michel <i>Francie</i>	Mazurkiewicz Michal <i>Polsko</i>	Štuhec Peter <i>Slovensko</i>
Geiger Stefan <i>Německo</i>	Mitošinka Juraj <i>Československo</i>	Tagliani Giuseppe <i>Itálie</i>
Hamada Osamu <i>Japonsko</i>	Motýl' Michal <i>Československo</i>	Tamura Yoshihiro <i>Japonsko</i>
Harris Emily <i>Kanada</i>	Nierstenhöfer Henning <i>Německo</i>	Tanada Kazuhiko <i>Japonsko</i>
Hertl Radomil <i>Československo</i>	O'hara John Robert <i>Spojené státy americké</i>	Tsukamoto Shuya <i>Japonsko</i>
Ignatiev Maxim <i>Rusko</i>	Pârciu Ciprian <i>Rumunsko</i>	Ueyama Tomomasa <i>Japonsko</i>
Kakuk Zoltán <i>Maďarsko</i>	Pete László <i>Maďarsko</i>	Vang Raphael <i>Švédsko</i>
Kalicki Pawek <i>Polsko</i>	Rabi Csaba <i>Maďarsko</i>	Wiegräbe Henning <i>Německo</i>
Kano Tetsuro <i>Japonsko</i>	Raffard Jean <i>Francie</i>	Yamamoto Koichiro <i>Japonsko</i>
Yoshikawa Takenori <i>Japonsko</i>		

8.3 Soutěžní repertoár

Pro tento ročník soutěže probíhal výběr uchazečů pro účast v prvním kole na základě zaslané nahrávky. Dle soutěžních propozic si kandidáti mohli vybrat jakýkoliv koncert nebo sonátu s doprovodem klavíru v minimální délce trvání patnáct minut. Jediné omezení bylo dáno pravidlem, že vybrané dílo nesmí být totožné s povinnou skladbou pro některé ze soutěžních kol. Povinná skladba ve třetím finálovém kole musela být hrána z paměti.

1. kolo

1. Frank Martin: Ballade
2. Roger Boutry: Koncert pro trombon s doprovodem klavíru

2. kolo

1. Jedna z následujících skladeb pro sólový trombon dle výběru kandidáta.
Luciano Berio: Sequenza
Ištván Láng: Libero
Robert Hall Lewis: Monophony VIII.
Vincent Ludwig Persichetti: Parable
Folke Rabe: Basta
Kurt Sturzenegger: B.A.C.H.
2. Karel Odstrčil: Barokní masky pro trombon a klavír

3. kolo

1. Johann Georg Albrechtsberger: Koncert pro trombon a smyčce
2. Jeden z následujících koncertů dle vlastního výběru kandidáta:
J. feld: Koncert
I. Gotkowski: Koncert
Josef Matěj: Koncert
Frigyes Hidas: Koncert pro tenorový trombon
Kazimir Serocki: Koncert
Henri Tomasi: Koncert

V roce 1992 se bohužel soutěžícím z Československa nepodařilo obsadit ani jedno místo na pomyslných stupních vítězů. Soutěžní porota se v tomto roce rozhodla neudělit první cenu. Na druhém místě skončil německý trombonista Oliver Siefert a třetí místo obsadil András Fejér z Maďarska spolu s Jeanem Raffardem z Francie.

9. Rok 1997

Čtyřicátý devátý ročník Mezinárodní hudební soutěže se konal na přelomu dubna a května 1997. Trombonisté se v tomto roce v Praze představili již posedmé. Soutěžní obory zůstaly stejné jako v roce 1992, tedy trombon, trubka, lesní roh a housle.

9.1 Soutěžní porota

Stejně jako v roce 1982 byl předsedou poroty jmenován Miloslav Hejda.

Členové:

Miloslav Hejda – Česká republika

Michel Becquet – Francie

Heinz Fadle – Německo

Rudolf Josel – Rakousko

Zdeněk Pulec – Česká republika

Roland Schnorhk – Švýcarsko

Carsten Svanberg – Dánsko

9.2 Soutěžící

Amrein Dirk
Německo

Čermák Pavel
Česká republika

Fejér András
Maďarsko

Bakljak Andrej
Ukrajina

Daviet Jean-Marc
Francie

Fuchsberger Sebastian
Rakousko

Breszynski Daniel
Francie

Eibinger Thomas
Rakousko

Fujimoto Yuko
Japonsko

Bruchez David
Švýcarsko

Ellwardt Andreas
Německo

Galduf Correa Simeon
Španělsko

Candotto Simone
Itálie

Farougias Spyros
Řecko

Gil Ferrer Carlos
Španělsko

Guiheux Stéphane
Francie

Manyak Edgar
Německo

Riise Sverre
Norsko

Hampel Pavel
Česká republika

Martinez Andreas Jose Alvaro
Španělsko

Roth Justin
Spojené státy americké

Hertl Radomil

Maucher Axel

Sauter Markus

<i>Česká republika</i>	<i>Německo</i>	<i>Německo</i>
Hidasi Gábor <i>Maďarsko</i>	Mech Alois <i>Česká republika</i>	Sawano Kenro <i>Japonsko</i>
Hrubovčák Albert <i>Slovensko</i>	Meichsner Thoralf <i>Německo</i>	Schickbichler Heinz Dieter <i>Rakousko</i>
Christov Wassil <i>Bulharsko</i>	Merlin Marc <i>Francie</i>	Schneider Mario <i>Německo</i>
Ivanov Todor <i>Bulharsko</i>	Meyers Marc <i>Lucembursko</i>	Schöler Volker <i>Německo</i>
Jambor Rostislav <i>Česká republika</i>	Narancsik Norbert <i>Maďarsko</i>	Schrodi Uwe <i>Německo</i>
Kano Tetsuro <i>Japonsko</i>	Nauš Jiří <i>Česká republika</i>	Tisančin Martin <i>Česká republika</i>
Klein Andreas <i>Německo</i>	Penk Stanislav <i>Česká republika</i>	Volgmayr Walter <i>Rakousko</i>
Kozánek Robert <i>Česká republika</i>	Perello Gamon Baltasar <i>Španělsko</i>	Zazvonil František <i>Česká republika</i>
Lafarge Fabien <i>Francie</i>	Pichler Markus <i>Rakousko</i>	Ziegler Susann <i>Německo</i>
Lugosi Róbert <i>Maďarsko</i>	Polanc Uroš <i>Slovinsko</i>	Zouhar Jaroslav <i>Česká republika</i>
Magram Filip <i>Česká republika</i>	Raine Jennifer <i>Kanada</i>	

9.3 Soutěžní repertoár

V roce byla struktura soutěže stejná jako v předešlé trombonové soutěži v roce 1992. Kandidáti byli do prvního kola vybráni na základě nahrané skladby. Soutěžící si mohli zvolit libovolnou skladbu z určeného repertoáru s výjimkou sólových skladeb.

1. kolo

1. Frank Martin: Ballade
2. Václav Smita: Concertino Es dur, 3. část Rondo

2.kolo

1. Jedna z následujících skladeb:
Jacques Castérède: Sonatine
A. Jørgensen: Suite
Josef Matěj: Sonáta
William H. Rivard: Sonáta

2. Jedna z těchto skladeb pro sólový trombon:
Enrique Crespo: Improvisation I
Václav Riedelbauch: Svlékání hadí kůže
Luciano Berio: Sequenza V
Dan Yuhas: Episodes

3. Skladba napsaná pro Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro 1997

3. kolo

1. Josef Matěj: Koncert č. 1
2. Johann Georg Albrechtsberger: Koncert – z paměti

V roce 1997 byla komise velice přísná a první a třetí cena nebyla udělena. Na druhém místě skončil Daniel Breszynski z Francie.

10. Rok 2004

Osmý ročník soutěže oboru trombon se konal v průběhu Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro s pořadovým číslem padesát šest.

10.1 Soutěžní porota

V roce 2004 byla porota soutěže složena z interpretů oboru trombon zvučných jmen tuzemských i zahraničních. Předsedou komise tohoto ročníku byl jmenován Jiří Hlaváč, přední český hráč na klarinet a pedagog Hudební akademie múzických umění v Praze. Složení členů poroty bylo následující.

Heinz Fadle – Německo

Jonas Bylund – Švédsko

Rudolf Josel – Rakousko

Jacques Mauger – Francie

Jiří Novotný – Česká republika

Zdeněk Pulec – Česká republika

Branimir Slokar – Slovinsko

10.2 Soutěžící

Dmitry Andreev
Rusko

Mateusz Dwulecki
Polsko

Marko Ilič
Slovinsko

Pavel Bayshev
Ukrajina

Michail Ermakov
Rusko

Kouichi Inoue
Japonsko

Frederic Valentin Belli
Německo

Akiko Furusawa
Japonsko

Keiji Ito
Japonsko

Antonio Caneda Zamar
Španělsko

Renaud Gratton
Kanada

Alexander Ivanets
Rusko

Lukáš Čermák
Česká republika

György Gyivicsan
Maďarsko

Todor Ivanov
Bulharsko

Pawel Cieslak
Polsko

Filip Hájek
Česká republika

Jiří Kadlec
Česká republika

Jason de Carufel <i>Kanada</i>	Martin Henek <i>Česká republika</i>	Zoltan Kiss <i>Maďarsko</i>
Nicolas Drabik <i>Francie</i>	Lukasz Hodor <i>Polsko</i>	Nikolay Kolev <i>Rusko</i>
Peter Dressel <i>Německo</i>	Hannes Hölzl <i>Rakousko</i>	Andres Kontus <i>Dánsko</i>
Vít Kořínek <i>Česká republika</i>	Dimo Pishtyalov <i>Bulharsko</i>	Sándor Szabó <i>Maďarsko</i>
Karol Kot <i>Polsko</i>	Andrian Printsev <i>Rusko</i>	Yu Tamaki <i>Japonsko</i>
Robert Kozánek <i>Česká republika</i>	Andreas Regeling <i>Německo</i>	Simon Tetreault <i>Švýcarsko</i>
Jean-Michel Malouf <i>Kanada</i>	Matsutani Satomi <i>Japonsko</i>	Kasper Thaarup <i>Dánsko</i>
Lukáš Motka <i>Česká republika</i>	Pavel Semek <i>České republiky</i>	James Williams <i>Spojené státy americké</i>
Marian Něnička <i>Česká republika</i> Pavel Novotný <i>Česká republika</i>	Jesper Busk Sørensen <i>Dánsko</i> Andrej Sraka <i>Slovinsko</i>	Erkin Yusupov <i>Rusko</i> Martin Zainzinger <i>Rakousko</i>
Tekahiro Ono <i>Japonsko</i>	Krassimir Stefanov <i>Bulharsko</i>	Michael Zühl <i>Německo</i>
Benjamin Perrier <i>Kanada</i>	Mihael Šuler <i>Slovinsko</i>	
Donny Pinson <i>Spojené státy americké</i>	Jiří Šváb <i>Česká republika</i>	

10.3 Soutěžní repertoár

Pro tento ročník soutěže v oboru trombon, byly zvoleny tradiční skladby trombonové literatury. První a druhé kolo bylo jako vždy hráno s doprovodem klavíru, kterého se zhostili klavíristé Iva Návrátová a Daniel Wiesner. Pro napsání nové skladby určené pro Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro byl osloven skladatel, dirigent a flétnista Ladislav Simon. Tato významná osobnost české hudební scény patřila do generace, která založila Československou televizi. K televizním inscenacím složil Ladislav Simon stovky skladeb z oblasti scénické hudby. Mimo jiné působil v Divadle na Vinohradech, v Národním divadle v Praze a po odchodu do penze se věnoval činnosti v bývalém Armádním

uměleckém souboru. Spolu s Jiřím Bělohlávkem a Iljou Šmídem se významným dílem zasadil o vznik Pražské komorní filharmonie.

1. kolo

Jiří Pauer: Trombonetta

Georg Christoph Wagenseil: Concerto

2. kolo

1. Jedna z následujících skladeb:

Robert L. Sanders: Sonáta Es dur

Stjepan Šulek: Sonáta

Paul Hindemith: Sonáta

2. Henri Dutilleux: Chorál, kadence a fugato

3. Ladislav Simon: Fantasia per trombone e pianoforte

3. kolo

1. Jeden z koncertů:

Josef Matěj: Koncert pro trombon a orchestr

Juraj Filas: Concerto „Don Chisciotte o un Autoritratto“

2. Johann Georg Albrechtsberger: Koncert

Ve třetím kole soutěže byly skladby provedeny finalisty s doprovodem Jihočeské komorní filharmonie. Řízení orchestru se ujal dirigent Stanislav Vavřínek.

V roce 2004 soutěžní porota neudělila nikomu ze soutěžících první cenu. O druhé místo se podělili Dimitry Andreev z Ruska a Hannes Hölzl z Rakouska. Třetí místo obsadil Frederic Valentin Belli z Německa.

11. Rok 2011

Šedesátý třetí ročník Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro v roce 2011 se konal do té doby v nezvyklé kombinace oborů trombon a klavír. Tento, již osmý ročník trombonové soutěže byl pro české účastníky poměrně úspěšný.

11.1 Soutěžní porota

V roce 2011 byl předsedou sedmičlenné soutěžní komise jmenován rakouský trombonista původem ze Slovenska a vítěz soutěže z roku 1974 Gabriel Madas.

Gabriel Madas – Rakousko

Heinz Fadle – Německo

Guzstáv Höna – Maďarsko

Robert Kozánek – Česká republika

Jean Raffard – Francie

Jörgen van Rijen - Nizozemsko

Jiří Sušický – Česká republika

11.2 Soutěžící

Tomáš Bialko
Slovensko

Martin Chmelař
Česká republika

Ádám Péter Mester
Maďarsko

Christine Brand
Německo

Wojciech Jelinski
Polsko

Fabrice Millischer
Francie

Bartozs Bury
Polsko

István Juhász
Maďarsko

Lukáš Mořka
Česká republika

Stanislav Čajka
Česká republika

Lars Karlin
Švédsko

Nicolas Moutier
Francie

Michal Černý
Česká republika

Sebastian Kemmer
Nizozemsko

Jorge Navarro Martín
Španělsko

Ilja Danilov
Rusko

Zenas Kim
Spojené státy americké

Kurt Neubauer
Česká republika

Christopher Day <i>Irsko</i>	Hikaru Koga <i>Japonsko</i>	Daisuke Ochi <i>Japonsko</i>
Jan Donner <i>Německo</i>	Andres Kontus <i>Estonsko</i>	Charlotte Van Passen <i>Belgie</i>
Jean Philippe Duay <i>Švýcarsko</i>	Rafal Krauze <i>Polsko</i>	Louise Anna Pollock <i>Švýcarsko</i>
Jean-Charles Dupuis <i>Francie</i>	Guilhem Kusnierek <i>Francie</i>	Jan Pospíšil <i>Česká republika</i>
Romain Durand <i>Francie</i>	Jean-Baptiste Lacou <i>Francie</i>	Jonathan Reith <i>Francie</i>
Hervé Friedblatt <i>Francie</i>	Tobias Lang <i>Švýcarsko</i>	Matthew Russell <i>Kanada</i>
Karol Gajda <i>Polsko</i>	Kun-Ying Lee <i>Čína</i>	Micha Seifert <i>Německo</i>
Matthew Gee <i>Velká Británie</i>	Alexey Lobikov <i>Rusko</i>	Mayumi Shimizu <i>Japonsko</i>
Christian Goldsmith <i>Spojené státy americké</i>	Marten Lowel <i>Belgie</i>	Andrii Shparkyi <i>Ukrajina</i>
Daniel Hofer <i>Rakousko</i>	Dávur Juul Magnussen <i>Faerské ostrovy</i>	Daniel Schneider <i>Německo</i>
Hannes Hölzl <i>Rakousko</i>	Maxim Maksimenkov <i>Rusko</i>	Ivan Smirnov <i>Rusko</i>
Tomasz Stolarczyk <i>Polsko</i>	Márk Tóth <i>Maďarsko</i>	Sarah Zemp <i>Německo</i>
Jakub Šimáček <i>Česká republika</i>	Tomáš Trnka <i>Česká republika</i>	Petra Žáková <i>Česká republika</i>
Andrzej Tkaczyk <i>Polsko</i>	Vítězslav Tvaroh <i>Česká republika</i>	

11.3 Soutěžní repertoár

Do prvního kola byli soutěžící pozváni na základě zaslané nahrávky. Pro tento rok porota po uchazečích požadovala nahrávku skladby Giovanni Battisty Pergolesiho s názvem Sinfonia. Totožná skladba byla povinná také pro první kolo soutěže.

1. kolo

1. Henri Dutilleux: Chorál, kadence a fugato
2. Giovanni Battista Pergolesi: Sinfonia

2. kolo

1. Jedna z následujících skladeb
Jacques Castérède: Sonatina
Juraj Filas: Sonáta „Ke konci století“
Paul Hindemith: Sonáta
Stjepan Šulek: Sonáta
2. Guy Ropartz: Pièce en Si bémol mineur pour trombone et piano
3. Skladba napsaná pro MHS PJ 2011 – autor Ivan Kurz

V roce 2011 se čeští soutěžící radovali pouze jednou. Soutěžní porota v tomto roce neudělila první místo. Druhou příčku obsadil Lukáš Mořka z České republiky spolu s Nicolasem Moutierem z Francie. O třetí místo se podělili Karol Gajda z Polska a ruský účastník soutěže Alexey Lobikov.

12. Rok 2023

V letošním roce 2023 se v rámci již 74. mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro dočkal obor trombon jubilejního 10. ročníku. Tentokrát ve spojení s oborem viola. Předsedou soutěžní komise se pro tento ročník stal violoncellista Michal Kaňka. Nezbytnou součástí každé soutěže je oficiální klavírní spolupráce soutěže. Pro tento rok byli jmenováni Jana Ryšánková a Daniel Wiesner.

12.1 Soutěžní porota

Pro desátý ročník soutěže bylo pro vytvoření soutěžní poroty pozváno sedm vynikajících hráčů na trombon se světovým věhlasem.

Zdzislaw Stolarczyk – Polsko

Zoltán Kiss – Maďarsko

Robert Kozánek – Česká republika

Fabrice Millischer – Francie

Lukáš Motka – Česká republika

Oliver Siefert – Německo

Jeremy Wilson – Spojené státy americké

12.2 Soutěžící

Victor Alvarez Alegria
Španělsko

Botond Drahos
Maďarsko

Dingtai Guo
Čína

Alberto Belzonegui
Španělsko

Jón Arnar Einarsson
Island

Lukas Hellman
Švédsko

Lukáš Besuch
Česká republika

Elsa Marie Fågefelt
Švédsko

Matthew Herrmann
USA

Alberto Bonillo Losa
Španělsko

William Foster
Velká Británie

Bowen Hu
Čína

Sophie Rebecca Bright
Velká Británie

Marina Fujita
Japonsko

Hanyuan Chen
Čína

Jaroslav Broža <i>Česká republika</i>	Radim Gala <i>Česká republika</i>	Kilian Kiemer <i>Německo</i>
Jhonnier Adolfo Buitrago Barera <i>Kolumbie</i>	Piotr Gieniusz <i>Polsko</i>	Barbora Kolařová <i>Česká republika</i>
Zoltán Czirik <i>Maďarsko</i>	Nova Gonçalo <i>Portugalsko</i>	Kaspar-Oskar Kramp <i>Estonsko</i>
András Dénes <i>Maďarsko</i>	Elai Grisar <i>Izrael</i>	Marc Jonas Krohn <i>Německo</i>
Branimir Leon <i>Venezuela</i>	Tim Ouwejan <i>Nizozemí</i>	Juhyeon Seo <i>Korejská republika</i>
Vincent Löbner <i>Německo</i>	Ondřej Pavluš <i>Česká republika</i>	Michel Schwalgin <i>Německo</i>
Mateusz Markiewicz <i>Polsko</i>	Keyson Pérez <i>Venezuela</i>	Tomer Schwartz <i>Rakousko</i>
Jaroslav Meisner <i>Polsko</i>	Jan Perný <i>Česká republika</i>	Florian Strasser <i>Rakousko</i>
Eryk Mencner <i>Polsko</i>	Michal Salwa <i>Polsko</i>	Polina Tarasenko <i>Ukrajina</i>

Do soutěže se přihlásil osmdesát jeden kandidát, z nichž bylo do prvního kola vybráno čtyřicet dva soutěžící. Zastoupení států světa bylo velice rozmanité.

12.3 Soutěžní repertoár

Pro tento ročník soutěže v oboru trombon, byly zvoleny skladby uvedené níže. Jedná se o světově proslulá díla s nemalým zastoupením českých autorů. Soutěžní skladbu pro druhé kolo soutěže zkomponoval Jan Kučera. Jan Kučera je významný český dirigent, skladatel a klavírista. Jako dirigent spolupracuje s předními českými orchestry a světovými sólisty. Jan Kučera je také vynikajícím aranžérem. Pro silvestrovský koncert České filharmonie v roce 2003 upravil skladby Jaroslava Ježka a písně z českých filmů.

1. kolo

Český anonymus: Sonáta

Joseph Jongen: Aria et polonaise op. 128

2. kolo

1. Jedna z následujících sonát:

Juraj Filas: „Sonáta ke konci století“

Josef Matěj: Sonáta pro trombon, 12 smyčcových nástrojů a klavír

Paul Hindemith: Sonáta

Stjepan Šulek: Sonáta „Vox Gabrieli“

2. Jedna z následujících skladeb:

Ivan Kurz: Sólistův chléb

Enrique Crespo: Improvizace č. 1 pro trombón sólo

Folke Rabe: Basta pro trombon sólo

Luciano Berio: Sequenza V

Vincent Persichetti: Parable XVIII op. 133 pro trombon sólo

3. Jan Kučera: Pražská bagatela

3. kolo

Ferdinand David: Concertino Es dur op. 4 pro trombon a orchestr

Juraj Filas: Koncert pro trombon a orchestr „Don Chisciotte o un autoritratto“

Ve třetím kole soutěže byly skladby provedeny finalisty s doprovodem orchestru PKF – Prague Philharmonia, pod taktovkou Ondřeje Vrabce.

V letošním roce se tuzemským soutěžícím nepodařilo obstát v silné světové konkurenci a bohužel se nedokázali probojovat nejen mezi laureáty soutěže, ale ani postoupit do druhého soutěžního kola. Výsledky letošní soutěže jsou následující. První příčku obsadil Gonçalo Nova z Portugalska, druhou cenu obdržel soutěžící Juhyeon Seo z Korejské republiky a na třetím místě skončil nizozemský Tim Ouwejan.

13. Statistická část

V této části bylo mým záměrem statisticky vyhodnotit nashromážděné údaje o účastnících Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro v oboru trombon. Narazil jsem však na některá úskalí. K některým ročníkům byl k dispozici pouze seznam soutěžících, kteří postoupili do druhého kola nebo informace o hráčích chyběly úplně. Dalším problémem, se kterým jsem se setkal, byl pád komunistického režimu, kdy došlo ke vzniku nových států rozdělením svazových státních útvarů nebo naopak sloučením jednotlivých států ve větší celky. Tyto důvody mě přivedly na myšlenku statisticky vyhodnotit pouze ročníky konané po roce 1989. I tady sice došlo k politickým změnám, kdy mezi dvěma ročníky trombonové soutěže v letech 1992 a 1997 došlo k rozdělení Československa. Od roku 1993 se tak soutěže účastnili trombonisté z České republiky a Slovenské republiky. S tímto faktem jsem se vyrovnal následujícím způsobem. Podle místa narození a tím předpokládané národnosti, jsem soutěžící zařadil do kolonky České nebo Slovenské republiky. Není to metoda nejpřesnější, ale věřím, že celkový pohled na věc nijak nezkreslí. Níže jsou uvedeny statistické údaje čtyř ročníků trombonové soutěže od roku 1997 do roku 2023.

Nejdříve tedy přehled jednotlivých ročníků a seřazení států dle počtu účastníků.

1992

V roce 1992 se soutěže zúčastnil šedesát jeden soutěžící.

Japonsko	13	Polsko	3	Spojené státy americké	2	Rumunsko	1
Německo	11	Rusko	3	Švédsko	2	Slovinsko	1
Maďarsko	7	Slovenská republika	3	Velká Británie	2	Španělsko	1
Austrálie	5	Česká republika	2	Kanada	1	Švýcarsko	1
Francie	4	Itálie	2	Rakousko	1		

1997

Celkový počet účastníků v prvním kole byl padesát šest.

Česká republika	12	Španělsko	4	Lucembursko	1	Slovenská republika	1
Německo	11	Japonsko	3	Norsko	1	Spojené státy americké	1
Francie	5	Bulharsko	2	Řecko	1	Ukrajina	1
Rakousko	5	Itálie	1	Slovinsko	1		
Maďarsko	4	Kanada	1	Švýcarsko	1		

2004

Celkový počet účastníků prvního kola v roce 2004 byl padesát pět

Česká republika	11	Německo	4	Maďarsko	3	Francie	1
Japonsko	6	Polsko	4	Slovinsko	3	Španělsko	1
Rusko	6	Bulharsko	3	Rakousko	2	Švýcarsko	1
Kanada	4	Dánsko	3	Spojené státy americké	2	Ukrajina	1

2011

V roce 2011 bylo do prvního kola soutěže vybráno padesát devět uchazečů.

Česká republika	10	Maďarsko	3	Estonsko	1	Španělsko	1
Francie	8	Švýcarsko	3	Faerské o.	1	Švédsko	1
Polsko	6	Belgie	2	Irsko	1	Ukrajina	1
Německo	5	Spojené státy americké	2	Kanada	1	V. Británie	1
Rusko	4	Rakousko	2	Nizozemsko	1		
Japonsko	3	Čína	1	Slovensko	1		

2023

Při letošním jubilejním desátém ročníku oboru trombon se prvního kola zúčastnili čtyřicet dva soutěžící.

Česká republika	6	Španělsko	3	Estonsko	1	Korejská republika	1
Polsko	5	Rakousko	2	Island	1	Nizozemsko	1
Německo	4	Švédsko	2	Izrael	1	Portugalsko	1
Čína	3	Velká Británie	2	Japonsko	1	Spojené státy americké	1
Maďarsko	3	Venezuela	2	Kolumbie	1	Ukrajina	1

V následujícím přehledu seřadím státy podle celkového počtu soutěžících od roku 1992 do roku 2023

Česká republika	41	Ukrajina	4
Německo	35	Dánsko	3
Japonsko	26	Itálie	3
Maďarsko	20	Belgie	2
Francie	18	Estonsko	2
Polsko	18	Nizozemsko	2
Rusko	13	Venezuela	2
Rakousko	12	Irsko	1
Španělsko	10	Island	1
Spojené státy americké	8	Izrael	1
Kanada	7	Kolumbie	1
Švýcarsko	6	Korejská republika	1
Austrálie	5	Lucembursko	1
Bulharsko	5	Norsko	1
Slovensko	5	Portugalsko	1
Slovinsko	5	Rumunsko	1
Švédsko	5	Řecko	1
Velká Británie	5	Faerské ostrovy	1
Čína	4		

Z uvedených údajů můžeme vyčíst, že se prvního kola pěti ročníků konaných po roce 1989 zúčastnilo dvě sta sedmdesát tři soutěžící ze třiceti sedmi států z celého světa. Téměř vždy měli největší zastoupení domácí trombonisté z České republiky jako

pořádající země. Když se však podíváme na rok 1992, největší počet soutěžících přicestoval z Japonska. Překvapením pro mě bylo umístění Japonska na třetí pozici za druhým Německem v počtu zúčastněných hráčů. Posun na žebříčku směrem vzhůru Japonsku zajistil právě rok 1992, kdy z Japonska dorazilo třináct účastníků. Vzhledem ke vzdálenosti mezi Japonskem a Českou republikou bych japonské uchazeče čekal o mnoho příček níže. Vysvětluji si to v té době nedávnou revolucí a lákavou cestou do po desetiletích opět demokratické země. Dále jsem ze shromážděných podkladů zjistil, že nejvíce zemí bylo zastoupeno v soutěži v roce 2004. Do Prahy přijeli soutěžící z dvaceti dvou států.

Dalším statistickým údajem, který mě zajímal, byla úspěšnost jednotlivých států během uplynulých čtyř ročníků. Ale takový údaj by neměl žádnou výpovědní hodnotu. Například z Korejské republiky se v Praze představil jeden soutěžící a hned obsadil druhé místo. Statisticky by tedy Korejská republika měla stoprocentní úspěšnost. Za nejúspěšnější za celou dobu konání trombonové soutěže od roku 1962 považuji Českou republiku spolu se Slovenskou republikou před rokem 1989 soutěžící společně jako Československo. Z uskutečněných ročníků se těmito zemím podařilo třikrát obsadit vítěznou příčku a získat celkem třináct titulů laureáta. Myslím, že je to nezanedbatelný úspěch.

14. Porotci

Michel Becquet

Díky vytříbenému pojetí, hudební vnímavosti a unikátnímu zvuku svého nástroje je Michel Becquet řazen k nejlepším představitelům francouzské dechové školy. Původně studoval hru na klavír a lesní roh. Později na radu svého otce, který byl profesionálním hornistou zvolil trombon. Po několika letech na konzervatoři v Limoges přešel na Conservatoire National Supérieur de Musique v Paříži, kterou absolvoval ve velmi krátkém čase. Již v osmnácti letech zvítězil v konkurzu na místo prvního trombonisty v Orchestre de la Suisse Romande a o několik let později v orchestru Ópera de Paris. V roce 1989 místo v opeře opustil, aby se mohl plně věnovat novým aktivitám. Začal studovat na Hochschule für Musik v Kolíně nad Rýnem a zároveň začal řídit komorní sdružení Cuivres Français¹. Michel Becquet premiéroval a také nahrál řadu děl soudobých autorů, z nichž mu některá byla přímo věnována.

Jonas Bylund

Po studiích na Státní hudební akademii ve Stockholmu vedl Jonas Bylund trombonovou sekci Státní filharmonie Oslo a později zastával místo sólo trombonisty Královské filharmonie Stockholm a Bamberských symfoniků. Pozornost hudební veřejnosti na sebe upoutal v roce 1988 vítězstvím v ženevské soutěži Concours International d'Execution Musicale. V následujícím roce získal první cenu v mnichovské soutěži ARD. Strmý nástup mezinárodní kariéry mu brzy zajistil přední místo mezi světovou trombonovou špičkou. Spolupracoval s řadou významných evropských orchestrů jako například Orchestre de la Suisse Romande, Symfonický orchestr Bavorského rozhlasu a Státní filharmonie Oslo. Je členem proslulého žesťového kvinteta Stockholmské komorní žesťě, s nímž v roce 1988 triumfoval na Mezinárodní soutěži Narbonne ve Francii. V roce 1995 Jonas Bylund započal své působení jako profesor na Hudební akademii v Hannoveru, které trvá dodnes. Je členem Trombone Unit 2000.

¹ Francouzské žesťě

William F. Cramer – Spojené státy americké

William F. Cramer byl dlouhých třicet sedm let profesor na Florida State University. Na jeho studenty měl jeho pragmatický pedagogický přístup hluboký celoživotní účinek. To mělo za následek úspěšnost Cramerových studentů jako pedagogů a interpretů. Vzpomínky na jejich učitele zůstaly součástí jejich života. Cramer svým až otcovským přístupem poskytoval svým studentům cenné a moudré rady. Mnozí studenti vzpomínají na jeho hluboký hlas a slavnou radu. Ta byla velice prostá, ale účinná: „Foukejte volně.“

Heinz Fadle

Všestranný umělec, který je vyhledávaným pedagogem a uznávaným interpretem. Zároveň je významným organizátorem a popularizátorem trombonu. Je profesorem na Hochschule für Musik v německém Detmoldu. Byl zákládajícím členem a prezidentem Mezinárodního sdružení pozounistů IPV² v Německu a předsedal také Mezinárodní trombonové asociaci. Jako vyhledávaný učitel působil ve Spojených státech amerických, v Rusku, Kazachstánu, Velké Británii, Maďarsku a řadě dalších zemí celého světa. Uspořádal první sympozium pozounistů v Německu a dvacátou první mezinárodní trombonovou dílnu v Detmoldu. Heinz Fadle je pravidelně zván do porot renomovaných mezinárodních hudebních klání, jako jsou například Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro, Prestiges de Cuivres a soutěže v Toulonu a Markneukirchenu. Více než dvacet let působil Heinz Fadle jako první trombonista Státní filharmonie Hamburk. Byl mimo jiné členem Festivalového orchestru v Bayreuthu a hostoval v Berlínské filharmonii, v Hamburském rozhlasovém symfonickém orchestru, Mnichovské státní opeře a Německém symfonickém orchestru Berlín.

Miloslav Hejda – Česká republika

Miloslav Hejda nebyl jen vynikající trombonista, ale také skladatel a publicista. Vystudoval pražskou konzervatoř a Akademii múzických umění u profesora Jaroslava Ušáka. Již v době studií, v roce 1953 se stal laureátem mezinárodní soutěže v Bukurešti. V letech 1956 – 1992 byl členem České filharmonie. Předtím krátce působil v Armádní uměleckém souboru Víta Nejedlého. Od roku 1992 se věnoval především pedagogické činnosti. Od roku 1956 působil dlouhých třicet let na pražské konzervatoři. V roce 1988

² Internationale Posaunenvereinigung – Mezinárodní trombonová asociace

začal současně vyučovat také na Akademii múzických umění v Praze, kde v roce 1969 splnil docentskou habilitaci a řádným profesorem byl jmenován v roce 1990. Vedl mistrovské kurzy ve Švédsku a Kanadě. Mnohokrát byl zván jako člen porot mezinárodních hudebních soutěží v Ženevě, Mnichově a Markneukirchenu.

Guzstáv Höna

Hubbě se začal věnovat ve třinácti letech. Absolvoval akademii Ference Liszta v Budapešti. Tato studia později doplnil dvěma krátkodobými pobyty na Florida State University. Roku 1972 byl přijat za člena Maďarského rozhlasového a televizního orchestru (Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus Zenekara), kde působil až do roku 2010. Během této doby pořídil nahrávky skladeb maďarské i světové trombonové literatury. Jako nadšený zastánce maďarské hudby vystupuje doma i v Evropě, Spojených státech amerických a Austrálii se skladbami současných maďarských skladatelů, z nichž mnohé byly jím inspirovány a napsány a věnovány přímo jemu. Gusztáv Höna je zakladatelem dvou komorních souborů, Modern Brass Ensemble a Höna Trombone Quartet. Oba soubory sklízely veliký ohlas v Maďarsku i v zahraničí. Od roku 1990 vyučoval na Akademii Ference Liszta, kde vedl katedru dechových nástrojů.

Karl Jacob

Karl Jacob vystudoval v Drážďanech na Vysoké hudební škole Carla Marii von Webera a v roce 1951 se stal sólo trombonistou lipského Gewandhausorchestru, se kterým nahrál mnoho desek pod vedením dirigentů jako Franz Konwitschny, Václav Neumann a Kurt Masur. Od roku 1958 vyučoval na Vysoké hudební škole Felixe Mendelssohna-Bartholdyho v Lipsku.

Rudolf Josel

Rudolfa Josela můžeme bez jakékoliv nadsázky nazvat „králem trombonu“. Již ve svých osmnácti letech byl členem Filharmonie Štýrský Hradec, odkud pochází a kde vystudoval konzervatoř v oborech klavír, violoncello a trombon. V roce 1964 se stal prvním trombonistou Vídeňských filharmonií a orchestru Vídeňské státní opery. Místo prvního trombonisty zastával také na důležitých zahraničních turné významných orchestrů jako jsou

Berlínští filharmonikové nebo BBC Orchestra Londýn. Jako sólista vystupoval s renomovanými evropskými orchestry, ale také pořádal samostatná koncertní turné po Evropě, Austrálii, Japonsku a Spojených státech amerických. Angažoval se také v neobvyklých a zajímavých projektech. V roce 1986 zorganizoval ve Vídni evropskou premiéru díla Henryho Branta *Orbits*, které je zkomponováno pro osmdesát trombonů. Spoluúčinkoval také s kolegy z různých evropských a amerických orchestrů v komorních formacích, která jsou ozdobou hudebních festivalů. Na koncertní pódia uvedl řadu soudobých autorů, kteří mu svá díla věnovali nebo je napsali přímo pro něj. V roce 1960 založil jazzové trio, které zvítězilo na festivalech ve Vídni a Curychu. Natočil velké množství snímků pro rozhlas, televizi i gramofonové společnosti. V roce 1994 byl Rudolf Josel jmenován řádným profesorem Hudební akademie ve Vídni. Vedl mistrovské kurzy v Japonsku, Izraeli, Spojených státech amerických a je tutorem³ Abbadova Gustav Mahler Jugendorchester. Pro své studenty také napsal učebnice a různé odborné studie hry na trombon.

Zoltán Kiss

Maďarský trombonista Zoltán Kiss je do značné míry samouk. Inspiroval se především hrou renomovaných trumpetistů, jako jsou Bill Chase a Maynard Ferguson. V roce 2007 absolvoval Hudební univerzitu Fryderyka Chopina ve Varšavě a zvítězil v několika polských soutěžích jako sólista i jako člen Varšavského žesťového tria. Od roku 2005 je členem rakouského žesťového septetu Mnozil Brass. S ním koncertuje po celém světě a podílí se na více než stu koncertech za rok. V letech 2014-2020 působil jako lektor hry na trombon v Centru dechových nástrojů Philipa Jonese v Manchesteru ve Velké Británii. Na svém kontě má zatím pět alb. *Slideshow* (2010), *Rebelión* (2011), *Non – Stop* (2014), *Overture live* (2020), a *Zoltan Speaks* (2023). Zoltán Kiss hraje výhradně na své trombony, které nesou jeho značku: *Kissbone* a *KissboneX*, které byly navrženy ve spolupráci s rakouským výrobcem hudebních nástrojů Schagerl. Má také vlastní designový nátrubek, který pod jeho jménem „Zoltán Kiss“ vyrábí společnost Lätzsch Custom Brass v Německu.

³ osoba starající se o určitou skupinu žáků nebo studentů, konzultuje a procvičuje s nimi probíranou látku

Lubomír Klučar

Lubomír Klučar byl český trombonista, hudební pedagog a historik. V roce 1959 absolvoval konzervatoř v Brně. Od roku 1958 do roku 1960 působil v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích. Od roku 1956 působil jako první trombonista Státní filharmonie Brno.

Robert Kozánek

Trombonista Robert Kozánek zaznamenal ještě v době studií na Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži a na pražské Akademii múzických umění řadu úspěchů v domácích i mezinárodních soutěžích (Ženeva 1998, Gdaňsk 1999, Markneukirchen 2002, Cheju – Korea 2002 a Lieksa – Finsko 2003). V roce 2001 absolvoval půlroční stáž na Guildhall School of Music v Londýně u profesora Simona Willse. Robert Kozánek je vyhledávaným hráčem nejen jako sólista, ale také jako interpret komorní hudby a v neposlední řadě jako jazzman. Hlavním těžištěm jeho práce je působení v symfonickém orchestru. Od roku 2002 je prvním trombonistou České filharmonie. Natočil tři sólová CD, mnoho nahrávek s komorními soubory i s Českou filharmonií a pravidelně vystupuje v Českém rozhlasu a České televizi. Působí také jako pedagog na Janáčkově akademii múzických umění v Brně a vyučuje na interpretačních kurzech v Polsku, Německu, Rakousku, Velké Británii, USA a Japonsku.

Gabriel Madas

Studoval hru na trombon na konzervatoři v Košicích u Františka Polaška. Po absolutoriu v roce 1965 pokračoval ve studiích na Akademii múzických umění v Praze ve třídě Miloslava Hejdy. Je držitelem bronzové medaile Prix Suisse z Mezinárodní soutěže v Ženevě. V letech 1973 a 1974 opakovaně získal první místo v soutěži v Kraslicích. Roku 1974 zvítězil v Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro a stal se tak jejím laureátem. Svou profesionální dráhu započal v České filharmonii na pozici prvního trombonisty. Po emigraci do Švýcarska v roce 1977 působil rok na téže pozici v Berner Symphonie-Orchester. Od roku 1978 do roku 2010 byl prvním trombonistou ve Wiener Staatsopernorchester a v letech 1981 – 2010 vyučoval hru na trombon na konzervatoři ve Vídni.

Jacques Mauger

Jacques Mauger je absolventem pařížské konzervatoře a laureátem interpretačních soutěží v Markneukirchenu a Toulonu. Po několika letech, kdy působil jako sólo trombonista Filharmonie v Nice a později Orchestru opery Národního divadla v Paříži, zahájil mimořádně úspěšnou mezinárodní koncertní kariéru. Jacques Mauger je neúnavným propagátorem trombónu jako sólového nástroje, a to jak v klasickém, tak jazzovém repertoáru. Vystupuje s řadou různých nástrojových obsazení od dua s klavírem či varhanami po dechový orchestr a symfonická tělesa. Pravidelně spolupracuje se svou vlastní, neobvyklou formací ve složení smyčcový kvartet, klavír, trubka a perkuse. Svůj čas dělí mezi koncertní pódium a výchovu nových hudebních talentů. Je profesorem na Pařížské konzervatoři, Akademii svaté Cecílie v Římě a hostujícím profesorem na univerzitě Senzoku Gaquen v Tokiu. Vedl také řadu mistrovských interpretačních kurzů v různých zemích světa, například v Austrálii, Velké Británii, Německu, Číně, Spojených státech amerických, ve Španělsku, Nizozemí, Švýcarsku, Vietnamu a mnoha dalších.

Fabrice Millischer

Francouzský trombonista Fabrice Millischer zvítězil v roce 2007 na Mezinárodní hudební soutěži ARD v Mnichově a v roce 2011 se stal prvním trombonistou, který obdržel titul „Objev mezi instrumentálními sólisty“ v rámci udílení prestižních cen Victoires de la Musique Classique. V roce 2014 získal cenu Académie Charles – Cros za nahrávku trombonových koncertů francouzských skladatelů Henri Tomasiho, Patricka Burgana a Jeana Guilloua. Absolvoval konzervatoře v Toulouse, Lyonu a Paříži a v letech 2008 – 2013 byl prvním trombonistou Německé rozhlasové filharmonie Saarbrücken Kaiserslautern. Jako sólista vystupoval mimo jiné ve Washingtonu, Pekingu, Tokiu, Soulu, Mnichově, Ženevě a Paříži. Je vyhledávaným pedagogem. Vyučuje na Vysoké hudební škole ve Freiburgu, na Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse v Paříži a na mistrovských kurzech v Evropě, Washingtonu, Pekingu a Quebecu. Jako nadšený propagátor soudobé hudby se zasloužil o vznik řady skladeb pro trombon.

Lukáš Motka

Lukáš Motka je sólo trombonistou České filharmonie. Vystudoval hru na trombon na Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži. Poté absolvoval Janáčkovu

akademii múzických umění v Brně a Akademii múzických umění v Praze. Ve studiích pokračoval na Soukromé univerzitě Vídeň. Na svém kontě má významná soutěžní ocenění. Mimo jiné 3. cena na mezinárodní soutěži v německém Markneukirchenu a 2. cena a titul laureáta na Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro v roce 2011. Jako sólista spolupracuje kromě České filharmonie také s filharmonií Brno, Filharmonií Hradec Králové, Komorní filharmonií Pardubice a dalšími významnými orchestry. Je vyhledávaným hráčem komorní hudby, působí v žesťovém souboru Czech Brass, ve Sdružení hlubokých žesťů České filharmonie a v Czech Philharmonic Jazz Band. Provedl a nahrál několik českých premiér soudobých českých autorů. Věnuje se pedagogické činnosti jako lektor interpretačních kurzů doma i v zahraničí a vyučuje na Akademii múzických umění v Praze.

Jiří Novotný

Přední český trombonista Jiří Novotný studoval na konzervatoři v Košicích a na Akademii múzických umění v Praze ve třídě Miloslava Hejdy. Mezi jeho nejvýznamnější ocenění se v soutěžních kláních řadí vítězství v Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro v roce 1987. Jeho bohatá koncertní činnost zahrnuje sólová vystoupení s Komorním orchestrem Graz, Vídeňskou komorní filharmonií, Plovdivskou filharmonií, Symfonickým orchestrem hlavního města Prahy FOK, Pražským komorním orchestrem a Sukovým komorním orchestrem. V letech 1989 – 1993 působil jako první trombonista v orchestru Národního divadla v Praze a Orquesta Simfonice de Castilla y Leon. V současné době je vedoucím trombonové skupiny Symfonického orchestru FOK, s nímž vystupuje také jako sólista. V roce 1999 se stal členem špičkového komorního souboru Pražští žesťový sólisté. Jiří Novotný opakovaně vyučoval na kurzech žesťových nástrojů ve Strakonících. Mezi jeho četné nahrávky se řadí profilové CD s Janáčkovou filharmonií Ostrava s koncerty Rudolfa Kubína a Josefa Matěje.

Juliusz Pietrachowicz

Polský trombonista, profesor na Hudební akademii Karola Szymanowského v Brześci nad Bugiem. V letech 1945 – 1953 studoval na Státní střední hudební škole a Státní vyšší hudební škole pod vedením profesora Jana Wróblewského. Zároveň v letech 1945-1950 působil v Reprezentačním orchestru polské armády jako poddůstojník z povolání. V únoru 1950 přijal místo ve Varšavské filharmonii jako druhý trombonista. Od roku 1951, po úspěchu na berlínské soutěži zde působil jako sólo trombonista. V této

pozici zůstal dalších dvacet šest let. Na soutěži v Berlíně získal druhou cenu. Od roku 1950 byl častým sólistou Polského rozhlasu. V roce 1953 získal diplom s vyznamenáním na Státní vysoké hudební škole ve Varšavě. Jako sólista se stal autorem světových premiér několika děl polských i zahraničních skladatelů, mimo jiných Kazimira Serockiho, Tadeusze Paciorkiewiczze, Witolda Friemanna, Benedykta Konowalskiho a Leonida Lubowskiho, jehož díla byla často věnována Pietrachowiczovi. V roce 1958 získal stipendium ministerstva kultury a umění, pobýval v Paříži, Moskvě a Leningradu. Jako sólista a komorní hráč spolupracoval a vystupoval v Národní filharmonii ve Varšavě, Státní filharmonii v Lodži, Poznani, Čenstochové, Vratislavi, Bydhošti, Koszalinu, Monteux ve Švýcarsku a Markneukirchenu v Německu. V roce 1958 začal učit na High School of Music ve Varšavě. Zde působil do roku 1963. V roce 1959 začal vyučovat na akademické úrovni na Vyšší hudební škole v Lodži. Od roku 1963 byl spojen s Hudební akademií Karola Szymanowského (později Fryderyka Chopina) ve Varšavě, kde získal v roce 1973 místo docenta, 1988 docenta a 1996 řádného profesora. Celkem vchoval padesát šest absolventů uměleckých vysokých škol. V roce 1976 byl pozván na první mezinárodní kongres žesťových nástrojů do Montreux ve Švýcarsku, kde měl jako jeden ze sedmi trombonových mistrů dvě přednášky o hudební výchově a polské hudbě a přednesl recitál polské hudby. V letech 1985 – 1988, 1991 – 1993, 1993 – 1996 byl členem Rady vysokého uměleckého školství. V letech 1982 – 1990 se věnoval koncertní činnosti společně s varhaníkem Jerzym Rosińskim, především v zahraničí - v Německu a Holandsku. Od roku 1981 organizoval ekumenické koncerty k uctění památky hudebníků polské armády padlých na frontách 2. světové války. V roce 1992 obdržel cenu International Trombone Association udělenou v Detmoldu během dvacátého prvního mezinárodního workshopu pro trombonu. V roce 2010 mu byla udělena stříbrná medaile „Za zásluhy o kulturu Gloria Artis“

Zdeněk Pulec

Zdeněk Pulec studoval na Pražské konzervatoři u Jaroslava Ušáka a na Akademii múzických umění v Praze u Miloslava Hejdy. Je laureátem několika mezinárodních hudebních soutěží. V roce 1962 zvítězil v Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro a o tři roky později získal druhou cenu v soutěži ARD v Mnichově. Při mnichovské soutěži nebyla první cena udělena. Bohatá koncertní činnost Zdeňka Pulce zahrnuje celou paletu hudebních žánrů, od hudby vážné, přes hudbu lidovou a taneční až po jazz. Zdeněk Pulec vystupoval s Českým žesťovým kvintetem a Pražskými žesťovými sólisty. V roce 1978 založil a vedl trombonový oktet složený z předních českých hráčů. V letech 1958 – 2000 byl členem Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Praze. Působil také jako sólo

trombonista orchestru Státní opery a filharmonie v Hamburku a ve festivalovém orchestru v Bayreuthu. Spolupracoval s proslulými českými tanečními orchestry, jako s orchestrem Karla Vlacha, Karla Krautgartnera, Zdeňka Bartáka nebo Václava Hybše. V rozhlasovém studiu pořídil téměř osmdesát nahrávek a jeho diskografie zahrnuje také čtyři sólová LP. Vyučoval na pražské konzervatoři a Akademii múzických umění v Praze. V letech 1981 – 1982 vedl interpretační kurzy v rakouském Neuhofenu.

Jean Raffard

Na konzervatoři v Orléansu začal studovat housle, trombon a harmonii. Poté nastoupil ke studiu na Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse v Paříži k Gilles Millièrovi. Tam roku 1987 získal první cenu za hru na trombon, po které brzy následovala i první cena za komorní hru. Tyto ceny brzy doplnila vítězství v mezinárodních interpretačních soutěžích, mimo jiné v Praze, Toulonu a v Mnichově. Během své koncertní dráhy působil jako sólista u následujících orchestrů: Orchestre de la Garde Républicaine, Orchestre de l'Opéra de Lyon, Orchestre National de Lyon, Koninklijk Concertgebouworkest a Théâtre National de l'Opéra de Paris. Jean Raffard je také vyhledávaným učitelem. Vedle pedagogické praxe na Conservatoire Boulogne-Billancourt zastává pozici odborného asistenta na Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris u Gilles Millièra.

Jörgen van Rijen

Studoval u George Wiegela na Rotterdamské konzervatoři a posléze na Conservatoire National Supérieur de Musique v Lyonu u Michela Becqueta a Daniela Lassalle (barokní trombon). Na jeho vzdělání se podíleli i další umělci, například Christian Lindberg, Joseph Alessi, fagotista Brian Pollard a violoncellista Anner Bijlsma. Je držitelem první ceny soutěží v Toulonu a Guebwilleru. Je prvním trombonistou amsterdamského Koninklijk Concertgebouworkest. Jako vyhledávaný sólista vystoupil v Evropě, severní Americe, Japonsku, Číně, Korji, Rusku, Singapuru a Austrálii. Spolupracuje s nizozemskými orchestry Koninklijk Concertgebouworkest a Rotterdams Philharmonisch Orkest. Byl zakládajícím členem komorních souborů Trombone Collective a RCO Brass, v nichž působí jako umělecký vedoucí. Uvedl premiéru řady nových skladeb pro trombon, včetně koncertu Thea Verbey na objednávku Koninklijk Concertgebouworkest. Získal řadu cen, včetně Nederlandse Muziekprijs, udělované nizozemským ministerstvem kultury

a prestižního ocenění Borletti Buitoni Trust Award. Je také významným pedagogem. Vyučuje na Rotterdamské konzervatoři.

Armin Rosin

Hráč na altový a tenorový trombon, bastrubku a baryton studoval hru na trombon v Mnichově. Ve věku dvaceti jednoho roku se stal Rosin prvním trombonistou Bamberských symfoniků a o sedm let později přešel do Rozhlasového symfonického orchestru Stuttgartu. Po dvaceti dvou letech hraní v orchestrech byl v roce 1980 jmenován profesorem trombonu na hudební škole ve Stuttgartu. Po poslechu Rosinovy interpretace jeho „Balady pro trombon a malý orchestr“ v roce 1964 skladatel Frank Martin spontánně pozval Rosina, aby natočil první nahrávku této skladby a také uskutečnil mnoho koncertů společně se samotným dirigentem a skladatelem Frankem Martinem. Jako sólista Rosin odstartoval úžasnou kariéru. Jako první na světě nahrál v roce 1973 trombonové koncerty. Nahrávka si rychle získala celosvětovou pozornost a inspirovala mnoho mladých trombonistů, aby následovali příkladu Armina Rosina, jako například Christian Lindberg. Nakonec se Rosinovi podařilo vrátit trombon jako sólový nástroj do koncertních sálů Evropy. Byl také prvním, kdo provedl trombonové koncerty se Soulským národním orchestrem v Koreji nebo na Tchaj-wanu s Tchajwanským národním orchestrem. Rosin hrál s mnoha slavnými dirigenty a také s mnoha významnými orchestry po celém světě. Nahrál téměř celou světovou trombonovou sólovou literaturu, včetně mnoha skladeb, které mu věnovali slavní skladatelé. V roce 2001 uvedl světovou premiéru úplně posledního díla starého Hindemithova studenta Haralda Genzmera. Rosin koncertoval od západní a východní Evropy) po Izrael, Koreu, Čínu, Tchaj-wan, Afriku a Ameriku. Jako pedagog byl zván na mistrovské kurzy po celém světě: Internat. Prázdninové kurzy nové hudby v Darmstadtu, letní kurzy Jeunesses musicales ve Weikersheimu, hudební seminář NDR, kulturní týdny ve Valencii, hostování na akademii umění Chongching . V roce 1976 napsal trombonovou školu na objednávku Universal Edition ve Vídni včetně zcela nových metod výuky a hry podle nejnovějších pedagogických teorií. Je také spoluautorem knihy orchestrálních studií DOV⁴.

⁴ Německá orchestrální unie - Deutsche Orchestervereinigung

Roland Schnorhk

Člen výboru Mezinárodní hudební soutěže CIEM v Ženevě je od roku 1963 pravidelně zván do porot nejvýznamnějších evropských soutěží jako je Praha, Toulon, Markneukirchen a samozřejmě Ženeva. Rodák ze švýcarského Saint Maurice zde vystudoval i střední školu. Ke studiu hudby pak nastoupil na ženevské konzervatoři v roce 1953 a úspěšně ji zakončil získáním „První ceny pro virtuosa“ o čtyři roky později. Již v době studia v roce 1956 byl angažován Ernestem Ansermetem na místo prvního trombonisty v Orchestre de la Suisse Romande, kde působil až do roku 1986. Od roku 1963 byl profesorem na ženevské konzervatoři.

Oliver Siefert

Oliver Siefert je od roku 1991 prvním trombonistou Symfonického orchestru hesenského rozhlasu ve Frankfurtu nad Mohanem. Studoval v Trossingenu, Bernu, Berlíně a Basileji. V letech 1987 – 1989 byl členem Mladé německé filharmonie. V roce 1992 zvítězil v Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro. Je zakládajícím členem Trombonového kvartetu Datura. Hraje také v žesťovém souboru frankfurtského rozhlasového orchestru, s nímž se podílel na mnoha koncertech i nahrávání CD. Vystupuje jako sólista s doprovodem orchestru, klavíru, varhan a harfy v Evropě i Japonsku. Od roku 1997 koncertuje v duu s německou harfenistkou Marií Stange. Je úspěšným a vyhledávaným pedagogem. Vede mistrovské kurzy pro trombon a komorní dechovou hudbu v mnoha zemích. V letech 1999-2005 vyučoval na Basilejské hudební akademii a od roku 2003 je profesorem hry na trombon na Státní vysoké hudební škole ve Frankfurtu.

Branimir Slokar

Branimir Slokar pochází ze slovinského Mariboru, kde také získal základy hudebního vzdělání. Po absolutoriu na Hudební akademii v Ljubljani v roce 1969 byl přijat na pařížskou konzervatoř, kde studium s vynikajícími výsledky dokončil během jediného roku. Svůj nebyvalý talent stvrdil vítězstvím v řadě mezinárodních interpretačních soutěží, především 23. mezinárodní soutěží ARD v Mnichově. Branimir Slokar působil jako sólo trombonista Symfonického orchestru Bavorského rozhlasu pod taktovkou Rafaela Kubelíka. Jeho oslnivý hudební projev je charakterizován především bohatým, sametovým tónem. Od počátku osmdesátých let dvacátého století jej úspěšná sólová kariéra zavedla

do slavných hudebních center celé Evropy a na pódia renomovaných festivalů v Salcburku, Vídni, Dubrovniku a dalších. Do širokého záběru jeho pedagogické činnosti spadají interpretační ve většině evropských zemí, ale také ve Spojených státech amerických a v Japonsku. Branimir Slokar je profesorem na Hochschule für Musik ve Freiburgu a na konzervatoři v Bernu. Zasedal v porotách řady prestižních mezinárodních hudebních soutěží, například v Mnichově a Ženevě. Je zakladatelem známého Slokarova kvarteta. Vedle koncertní kariéry se intenzivně věnuje také práci ve studiu a jeho nespočetné nahrávky obsahují prakticky kompletní repertoár pro sólový trombon i řadu komorních skladeb.

Ferenc Steiner

Ferenc Steiner začal studovat na konzervatoři Bély Bartóka a poté absolvoval hudební akademii Ference Liszta v Budapešti. Od roku 1960 byl členem Maďarské státní opery a Budapešťské filharmonické společnosti. Jako komorní hráč koncertoval a mnohokrát natáčel s Maďarským žesťovým kvartetem. Od roku 1977 byl profesorem na Lisztově akademii v Budapešti.

Zdzislaw Stolarczyk

Polský hráč na bastrombon, absolvent Akademie hudby Karola Szymanowského v Katovicích a člen Symfonického orchestru Polského rozhlasu v Katovicích. Spolupracuje s mnoha významnými orchestry jako například Polská filharmonie, Sinfonia Varsovia, Sinfonietta Cracovia a nizozemský rozhlasový orchestr Hilversum. Jako orchestrální hráč se podílel na více než patnácti stech koncertech, sto patnácti koncertních zahraničních cestách, šedesáti dvou televizních pořadech a nahrál více než jedenáct tisíc minut zvukového záznamu a čtyřicet pět CD. Současně vystupuje také jako sólový hráč a je členem komorních orchestrů. Je vyhledávaným pedagogem s působností na mezinárodních i národních sympóziích a odborných konferencích a seminářích. Vyučuje na Hudební akademii v Krakově a od roku 2015 také na Hudební univerzitě Fryderyka Chopina ve Varšavě. Je spolupořadatelem Mezinárodní interpretační soutěže dechových nástrojů v Brně. V Praze vystoupil v září 2018 na Prague Bone Fest za doprovodu svých žáků z krakovské akademie.

Jiří Sušický

Studoval nejprve na Pražské konzervatoři a poté na Akademii múzických umění v Praze ve třídě Miloslava Hejdy. Po ukončení studia konzervatoře získal angažmá v orchestru Národního divadla v Praze. Od roku 1992 byl členem České filharmonie. Kromě orchestrální dráhy byl aktivním komorním hráčem. Mezi soubory, s nimiž během let spolupracoval, patří Pražský žesťový soubor, Pražské žesťové kvinteto či Soubor pražských trubačů. Dále působil i v orchestru Československé televize, Orchestru Karla Vlacha, Orchestru Václava Hybše a Orchestru Ernsta Mosche. Dlouhodobě se věnoval pedagogické praxi, a to jak v rámci Akademie múzických umění, kde od roku 1998 do roku 2019 vyučoval, tak i během mistrovských kurzů.

Carsten Svanberg

Pochází z Kodaně, kde také začal hrát na trombon v místních školních kapelách. Od roku 1966 se pak datuje Svanbergova profesionální kariéra. Nejprve vystupoval v menších orchestrálních sdruženích a později nastoupil na místo prvního trombonisty ve Stockholmské královské opeře. V roce 1975 získal stejný post i v Dánské královské opeře a Dánském rozhlasovém koncertním orchestru a od roku 1980 také v Symfonickém orchestru Dánského rozhlasu. Jako uznávaný mezinárodní sólista uhlazeného tónu a dokonalé techniky je Carsten Svanberg zván již přes dvacet let především do Spojených států amerických. Zde sólově vystupuje, premiéruje soudobá díla, přednáší a vede mistrovské kurzy na nejvýznamnějších amerických univerzitách. V devadesátých letech minulého století rozšířil svoji pedagogickou činnost i na Rakousko a roku 1992 byl jmenován profesorem Hochschule für Musik v Grazu. Carsten Svanberg se také angažuje v práci Mezinárodní trombonové asociace. V letech 1979-1988 byl jejím evropským viceprezidentem. Nahrává pro firmu Rondo Grammofon.

Christopher Torgé

Christopher Torgé zahájil svou hudební kariéru ve vojenské hudbě. Studoval na hudební akademii ve Stockholmu, Kodani a v Praze. V roce 1966 ho angažoval švédský rozhlasový symfonický orchestr a na koncertech i v nahrávacích studiích se začal objevovat též jako sólista. Byl častým hostem skandinávských festivalů a Finského rozhlasového orchestru.

Jeremy Wilson

Americký trombonista Jeremy Wilson působí od roku 2012 na Blair School of Music Vanderbiltovy univerzity v Nashville, Tennessee, kde vybudoval jeden z nejlepších vysokoškolských programů výuky hry na trombon v USA. V letech 2007 – 2012 byl členem Vídeňské filharmonie a orchestru Vídeňské státní opery. Do Tennessee se vrátil, aby naplnil svou dlouholetou vášeň pro učení. Nadále ale zůstal výkonným umělcem a spolupracuje s Nashville Symphony Orchestra, Chicago Symphony Orchestra a dalšími. Vystupuje sólově na recitálech v USA i v zahraničí a také s řadou komorních souborů včetně jazzových. Je velkým propagátorem nové hudby a uvedl v premiéře více než třicet skladeb pro trombon. Mnoho z nich nahrál na svých albech Perspectives (2018) a For the Beauty of the Earth (2021). Celosvětovou pozornost získal projektem Standart Repertoire Project na YouTube, který od roku 2018 nasbíral statisíce zhlédnutí a slouží jako skvělý zdroj inspirace k interpretaci pro mladé trombonisty. Vede mistrovské kurzy na univerzitách, konzervatořích a trombonových festivalech.

15. Vzpomínky účastníků soutěže

doc. MgA. Robert Kozánek

člen České filharmonie

pedagog Janáčkoví akademie múzických umění

Soutěže Pražské jaro v oboru trombon jsem se zúčastnil celkem čtyřikrát. Dvakrát v pozici soutěžícího a dvakrát v pozici porotce. Moje první zkušenost s touto soutěží se odehrála v roce 1997 a nutno podotknout, že byla velmi bouřlivá. Jako devatenáctiletý letý student kroměřížské konzervatoře jsem považoval svou účast na tak prestižní soutěži spíše jako recesi a v žádném případě jsem neuvažoval o jakémkoliv úspěchu. Leč neuvěřitelné se stalo skutkem a já jsem postoupil při své první účasti na velké mezinárodní soutěži až do finále. Bohužel jsem s tímto výsledkem ani trošku nepočítal, a tak jsem na účast ve finále nebyl dostatečně připraven. Albrechtsbergerův Koncert, který byl předepsán povinně z paměti jsem zkrátka bez not neuměl, a tak jsem celou noc před finálovým kolem strávil pokusem o dohnání tohoto deficitu. Bohužel se to samozřejmě projevilo na únavě a finále nedopadlo dle mých představ. Mezinárodní porota neudělila žádnou první cenu, ani žádnou třetí cenu a já získal čestné uznání. Takže jsem vlastně fakticky ze čtyř účastníků finále skončil na druhém místě, ale bohužel bez většího úspěchu. Následně jsem se soutěže zúčastnil ještě v roce 2004, kde jsem postoupil do semifinále. Účast ve finálovém kole mi však bohužel byla odepřena. V roce 2011 jsem se poprvé zúčastnil soutěže jako člen mezinárodní poroty. Byla to zajímavá zkušenost, ale spokojen jsem s průběhem soutěže, organizací ani jejím výsledkem, moc nebyl. Nejlepší pocit ve mne zanechal poslední ročník trombonové soutěže Pražského jara, který se po dlouhých dvanácti letech uskutečnil v tomto roce. Velmi intenzivně jsem se podílel s kolegou Lukášem Mořkou na jeho přípravě a domnívám se, že soutěž proběhla naprosto bezproblémově a velmi hladce. Členové poroty, které jsme vybrali a pozvali byli velmi jednotní a vše proběhlo velmi úspěšně. Přestože se bohužel nepodařilo žádnému českému účastníkovi postoupit z prvního kola. Ukázalo se nám tak, že studenti v zahraničí pracují pečlivěji a houževnatěji nežli naši studenti. Je to tedy úkol do budoucna, zintenzivnit přípravu, abychom dokázali alespoň udržet krok se světovou konkurencí.

MgA. Lukáš Mořka, Ph.D.

člen České filharmonie

pedagog Hudební akademie múzických umění v Praze

Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro jsem se zúčastnil celkem třikrát. Dvakrát jako soutěžící a jednou jsem zasedal v soutěžní porotě. Mám tedy možnost zhodnotit a porovnat aktuální letošní ročník a s odstupem času i ročníky předešlé. Poprvé jsem se soutěže zúčastnil v roce 2004. V době, kdy jsem studoval čtvrtý ročník Konzervatoře Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži. Tehdy jsem sice nepostoupil do druhého kola, ale od člena soutěžní poroty a pedagoga pražské HAMU jsem se dozvěděl, že mé umístění v celkovém pořadí nebylo špatné. Při studiu maturitního ročníku to pro mě byla velká motivace pro další práci. Bylo to pro mě znamením, že mé snažení je na dobré cestě a zároveň to byl impuls k účasti na dalších soutěžích. Na dalším ročníku trombonové soutěže Pražského jara v roce 2011 jsem již měl za sebou několik soutěží, takže jsem mohl zúročit nasbírané soutěžní zkušenosti. Na tento ročník soutěže vzpomínám velice rád. Především díky tomu, že jsem se probjoval až do finále. Byla to pro mě obrovská zkušenost a velká výzva. Tehdy soutěžní porota první cenu neudělila a já jsem obsadil druhé místo spolu s francouzským soutěžícím Nicolasem Moutierem. Byl to tehdy největší úspěch v mé dosavadní kariéře. Posledním zážitkem ze soutěže Pražského jara pro mě byl letošní ročník, kdy jsem měl možnost usednout do soutěžní poroty. Pokud bych měl všechny tři účasti nějak ohodnotit, tak letošní ročník pro mě byl nejcennější. Bylo to úžasné setkání se skvělými lidmi, ale nebyla to lehká práce. V množství kvalitních hráčů vybrat ty nejlepší nebylo úplně jednoduché. Velmi oceňuji, že se nám v porotě podařilo dojít ke shodě při rozhodování o výsledcích soutěže. Za vrchol letošního ročníku soutěže považuji společný koncert porotců v Národní technickém muzeu v Praze na Letné. Koncert to byl nádherný a krásně završil mou práci na spoluorganizaci letošního ročníku soutěží.

Závěr

Myslím, že se práce stane přínosným materiálem pro veřejnost, která by se chtěla o Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro, a především o její trombonové části dozvědět podrobnější informace. V ucelené formě jsou zde shromážděny informace o každém z deseti ročníků trombonové soutěže a jsou přehledně rozčleněny do kapitol podle roku konání daného ročníku. Před kapitolu o prvním ročníku trombonové soutěže v roce 1962 jsem uvedl stručnou historii Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro a samotné hudební soutěže. Do struktury práce jsem také začlenil statistickou část. V této kapitole vyhodnocuji nashromážděné údaje o počtu soutěžících v jednotlivých ročnících soutěže. Protože však u každého ročníku nebyly tyto informace dohledatelné, vyhodnotil jsem statisticky pouze ročníky konané po roce 1989. To znamená soutěže z let 1992, 1997, 2004, 2011 a 2023. Po statistické části následuje kapitola s názvem „Porotci“. V té jsou abecedně seřazeni porotci, hráči na trombon se stručnými životopisy. Životopisné údaje se mi nepodařilo dohledat ke každému porotci, ale i tak si myslím, že jde o cenný a poměrně bohatý studijní materiál. Nakonec uvádím vzpomínky účastníků soutěže, kteří měli to štěstí a poznali dění na soutěži z obou stran. V roli soutěžícího a v roli porotce. Kontaktoval jsem mailem několik takový hráčů, ale odpověď jsem obdržel pouze od dvou z nich. Jsou jimi pan doktor Lukáš Mořka a pan docent Robert Kozánek. Přesto, že uvádím vzpomínky pouze dvou zúčastněných, jedná se o ojedinělý a exkluzivní materiál plný zajímavých informací a osobních postřehů, který práci vhodným způsobem doplňuje.

Tvorbu práce provázely nemalé obtíže. Protože téma práce není zcela běžné, bylo velmi nesnadné shromáždít potřebné podklady a informace, které by k sepsání práce posloužily jako studijní materiál. Veřejně a snadno přístupných není takových údajů mnoho. Měl jsem ale štěstí a obdržel kontakt přímo na pracovníky Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro pana Konopáska a pana Vencla, kteří mi umožnili přístup do archivu festivalu k dohledání potřebných materiálů. Bez jejich pomoci by tato práce zřejmě vůbec nevznikla.

Prameny a literatura

Archivní materiály Mezinárodního hudebního festivalu Pražské Jaro

Osobní rozhovory s:

Jiřím Konopáskem - 13. 6. 2023, Michalem Venclem – 13. 6. 2023,

Emailová korespondence s:

doc. Robertem Kozánkem – 16. 6. 2023, MgA. Lukášem Mořkou, Ph.D. – 16. 6. 2023, Jiřím Konopáskem – 28. 2. 2023, Michalem Venclem – 16. 6. 2023

Online:

<https://www.festival.cz>